

POŽEHNAT – DOBROŘEČIT

„...požehnal ho“

ŽÍT ŽIVOT

„S mým strejdou je vždycky zábava!“

„Díky. Jsi kamarád!“

„Babiččin koláč je dost dobrý!“

Když se podíváme kolem sebe, máme mnoho příležitostí něco *dobrého říci* o věcech nebo lidech – to znamená, že můžeme říci, že jsou pro nás *požehnáním*. Jsou pro nás obdarováním – díky nim je náš život krásnější a lepší. Slovo dobrořečit je opakem slova kritizovat, hovořit o někom zle, někoho urazit. Kdo umí dobrořečit a žehnat, najde víc důvodů k radosti a spokojenosti – a mnohem snadněji se mu bude odpouštět.

JEŽÍŠ UČITEL

Ježíš sedí u stolu se svými přáteli. Dřív, než vezme do svých rukou chléb, pozdvihne jako správný otec židovské rodiny oči k nebi a dobrořečí Pánu za to, že mohou jíst chleba – jednoduchou každodenní stravu a pít víno – nápoj radosti, který se užívá o slavnostních dnech. (viz Mk 14,22-25)

Obrázek: Ježíš je pokojný, zakouší velikost všech darů, které má od Otce. On nás nikdy nezapomene každý den nasytit. Apoštolové se od něj učí: vidíme toho, který přemýšlí, další se dívá vzhůru, jiný Ježíše obdivuje, protože jeho život je požehnáním pro všechny.

PŘI MŠI

Kněz dobrořečí Pánu za jeho dary. Chléb a víno jsou symboly toho, co přijímáme ze stvoření a dál přetváříme naší prací. Prosí Boha, aby křesťané tyto dary používali k dobru (= ke spáse) světa a celého lidstva.

Lid toto všechno stvrzuje a odpovídá svými slovy a zpěvy, ale také dary pro potřeby společenství.

Obrázek: kněz pronáší modlitbu a přitom pozdvihuje chléb a víno. Ukazuje je shromážděným a vyjadřuje svou vděčnost, která se pozvedá k Bohu jako plamen rozžatých svící. Bůh je blízko a přijímá toto gesto, které je symbolem naší touhy se mu odvděčit.

TY NÁŠ PROMĚŇUJEŠ V SEBE

Také náš život je požehnán Bohem Otcem. Máme mnoho věcí a prostředků, které nám umožňují žít. Vnímáme, přemýšlíme a zakoušíme přátelství. Dostali jsme mnoho darů, díky kterým se můžeme stát dobrými a krásnými lidmi. Proto se musíme naučit vděčnosti: pochopit, že ne všechno je naše zásluha, že mnohé věci jsme dostali zdarma, že náš život je jeden velký dar. Nebylo by správné ho ničit, odhazovat nebo si ho schovávat jen sami pro sebe.

ZAHRAJME SI

Děti stojí v kruhu těsně vedle sebe. Ten, kdo vede hru, má v ruce minci, která nám má připomínat peníz z Ježíšovy doby (talent), řekne jméno jedné osoby ze skupiny, předá jí minci a pojmenuje nějaký její dar: „je sympatický/á“, „inteligentní“, „dobrý/á“, „úžasný/á“ atd. Ten, kdo minci dostal, ji stejným způsobem předá někomu jinému a řekne přitom něco pozitivního o něm. Hra pokračuje, dokud si každý ze skupiny nevyslechne alespoň jedno „dobrořečení“ od někoho jiného. Mějte na mysli, že podávání mince může být někdy náročné, můžete si tedy k tomuto účelu vyrobit zvětšenou minci z kartónu nebo gumové pěny.

SPOJENÍ S BOHEM

Děkuji, můj Bože,
děkuji za toho, kdo mě má rád
a ukazuje mi to tím, že mi zůstává nablízku,
když jsem v pohodě, i když jsem rozhozený,
když mi říkají, že jsem dobrý, i když se na mě někdo zlobí.
Díky za jídlo, které mohu jíst,
za čas, ve kterém si mohu hrát,
za to, co vidím, slyším a mohu se naučit.
Díky za tuto modlitbu – díky ní mohu vnímat Tvou blízkost, přátelství a otcovství.